

A láncf?rész ledarálta a Scholz-koalíciót

2024 szeptember 08. Flag

Sz?veg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

értékelve

Még nincs

Mérték

A széls?bal felmen?inek bizonyíthatóan vér tapad a kezéhez.

Az urnákhoz járultak egy hete a szászországi és a türingiai polgárok. Türingiában a széls?baloldali Die Linke, a

szociáldemokraták (SPD) és a Zöldek alkotta kisebbségi kormányt 22,4, míg a szászországi CDU–SPD–Zöldek kormánykoalíciót 44,3 százalékos eredménnyel váltották le a keletnémetek.

De csak most következik a java. Thüringiában a bevándorlásellenes Alternatíva Németországért (AfD) 32,8 százalékos eredménnyel győzte le a kereszténydemokrata CDU-t (23,6 százalék). A vele szomszédos Szászországban a CDU 31,9 százalékkal szorította a második helyre az AfD-t (30,6 százalék).

Mármost az AfD-vel senki nem akar koalícióra lépni, míg a vele egyívású Saha Wagenknecht Szövetséggel (BSW) ez valami téves felfogás révén mégis lehetséges és szükséges is. Mindkettő oroszbarát. Ám az AfD-nél ez kizáró okot jelent a fűsodor szemében, míg a BSW esetében szándékosan szemet hunynak felette. Előbbi ugyanis jobboldali, utóbbi pedig baloldali párt. Jelenleg még az olimposzi istenek sem a megmondhatói, hogy ki, kivel és milyen feltételekkel kormányozhat majd ezekben a tartományokban. A szeptember 22-i brandenburgi választások előtt nem is lehet sok mindenre számítani.

Az AfD és a BSW nem egyszerre a kapuk előtt, ante portas, hanem már a kapukon belül áll. Mindenesetre sok a kelepce a kormányalakítás előtt ebben a három keletnémet tartományban, nem tudni még, hová is vezet az út.

Vannak azonban érdekes fejlemények. A thüringiai tartományi gyűlésben az AfD egyharmados eredményt ért el, ami a párt, valamint ottani erős embere, Björn Höcke hatósági üldöztetését tekintve valódi érdekesség. Az AfD nélkül ebben a tartományban mostantól már nem lehet alkotmánybíró kinevezni vagy alkotmánymódosítást végrehajtani.

Szászországban azonban az AfD egy mandátummal lemaradt az egyharmados kisebbségről. Nagyot örvendeztek ezen a fűsodorbéli versenytársai. Ugyanakkor sajnos öröm szorult az örömükbe. Az első sorban a bajor politikából ismert Szabad Választók pártja (FW) tartományi egyéni mandátumhoz juttatta a Lipcse melletti kisváros, Grimma polgármesterét, Matthias Bergert. Berger nem woke-os politikus, nem zöld és nem is baloldali. Így aztán a szászországi alkotmánybírókkal és döntésekkel kapcsolatban ügyelhet majd arra, hogy ezek ne essenek áldozatul a baloldali megfontolásoknak. Vagyis vele együtt összeáll a fűsodort blokkoló kisebbség Szászországban anélkül is, hogy Bergernek az AfD-vel való együttműködésre kellene törekednie.

A leendő szász kormány – már amennyiben okosan jár el – csak olyan szakembereket terjeszt elő kinevezésre, akiket a blokkoló kisebbség is hajlandó lesz elfogadni. Ugyanez áll az alkotmánymódosítási törekvésre is. A mindörökké belebegtetett „náci kalapács” utat kell hogy engedjen a parlamentáris bölcsességnek. Hiszen máskülönben nem fog menni a dolog. Ez az AfD-re is hatást gyakorol majd. Amikor a személyi javaslatoknak jön el az idejük, az AfD jól teszi, ha ezekre nem a szélről, hanem a középről keresgélve tesz személyi előterjesztéseket. Az egyharmados blokkoló kisebbség minden bizonnyal magát az AfD-t is elfogadhatóbbá teszi.

A választási eredmény nyilvánvalóan visszatereli a politikát a parlamentbe. Ez az a fórum, ahol ütköznek a vélemények, amelyeket meghatározott eljárások szerint vitatnak meg, a többségi álláspontot pedig a kisebbséget megillető jogok figyelembevételével alakítják ki. Ez így is volt a nemrég a 70. életévét betöltött Angela Merkel asszony korszakáig. 1990 után a nyugatnémetek dicsőítették a parlamentben keletnémet kollégáikat, köztük e sorok íróját, aki szociáldemokrata színekben 1990 és 2009 között volt a Bundestag szászországi képviselője, ha a keletnémet állampárt, az NSZEP került szóba. Most pedig a választási eredmény az AfD-vel kapcsolatban kényszeríti ki ugyanezt a megközelítést.

A thüringiai balszél-koalícióval kapcsolatban már tíz évvel ezelőt megírtam: a szociáldemokrata SPD 2014 decemberében kispártnerként lépett be ebbe. Ez azonban felgyorsítja a kevésbé jelentős szférákba való visszaesését.

Az 1918-as kommunista egyesülés, a Spartakus-szövetség szülőanyjai és -atyjai, Németország Kommunista Pártja és az SPD végre beteljesítették céljukat, a szociáldemokrácia elsüllyesztését. A későbbi, 1946-os rendezéssel ellentétben azonban ezt ezúttal már nem szovjet fegyverekkel kellett kikényszeríteni. 2014-ben az SPD már önként és dalolva helyezkedett el a szélsőbaloldal hátsó felében.

Miért is voltak 1946-ban a koncentrációs táborokból és a háborúból megmenekülő szociáldemokraták annyira ostobák, hogy ellenálljanak a baloldali pártok kényszeregyesítésének, hogy még az életüket is kockáztassák emiatt? Dédunokáik ezt most önként megteszik. Mindannyian röhögünk már az egészen.

A Zöldek a senki földjére katapultálnak, a szocdemek meg felolvadnak a baloldali csillagrendszerben.

A keletnémet komcsi történelemtanárok ezúttal ismét helyzetbe kerülnek, ez azonban megbosszulja magát. De milyen jobboldalról is beszélünk? Az AfD Európa-kritikus és oroszszimpatizáns álláspontot vall. Hol is húzódik itt akkor a határ, a szélsőbaloldaltól való eltérés? Mi is akkor a különbség? De várjunk csak egy percet! A szélsőbal felmenőinek bizonyíthatóan vér tapad a kezéhez. Az AfD hajója nyugtalanul hánykolódik ugyan, de áldozatokról nincs tudomásunk.

[Gunter Weißgerber](#)

A szerző a szászországi SPD-képviselő volt, 2019-ben kilépett a Német Szociáldemokrata Pártból

www.magyar nemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyaláztatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló